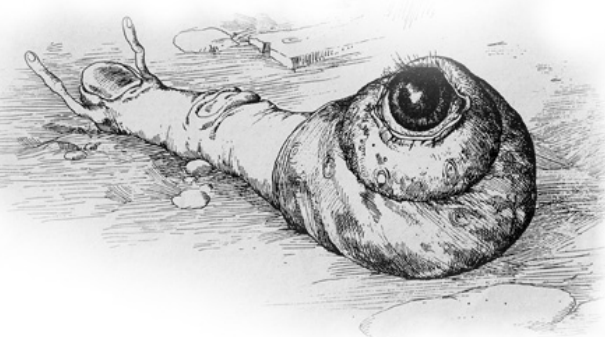

ע' קוויכריית ליום פייסי ה-13

פנזין ליינוגיס קוויכרייס, גילזון 16, 13 בנובמבר 2009

[לתשומת הלב - הכתבה כוללת תיאורים קשים לקריאה]

אדם שאחראי בעקיפין להתקבעות הסטיגמה החמורה על טרנסג'נדרים/ות הא לא אחר מרוצח ופסיכופט. אד גיין, תועד בספריי ההיסטוריה כ"אחד הרוצחים הנתעבים ביותר בתולדות ארה"ב, שהאופי הביזארי והמורבידי של פשעיו החרידו את העולם כולו". גיין משמש מזה עשורים כהשראה נוראה לסרטי האימה שחלקם הפכו, כל אחד בתחומו, לקלאסיקה: "פסיכו" (היצ'קוק, 1960), "המנסרים מטקסס" (טובי הופר, 1974), ו"שתיקת הכבשים" (ג'ונתן דמי, 1991).

אד גיין האמיתי היה רוצח ובעיקר שודד קברים, אשר נהג להכין מזכרות מזוויעות מהגופות אותן גנב. הוא נולד ב-1906 וויסקונסין ארה"ב, בן לנישואים גרועים עם אב אלכוהוליסט מובטל ומתעלל. אימו הייתה דתייה קנאית שהנחילה לגיין הצעיר ואחיו שנאה לכל הנשים באשר הן, מלבדה. בין היתר נהגה להקריא להם סיפורים אלימים מהתנ"ך שנגעו במוות ועונשים אלוהיים.

בשל גידול מעל עינו והתנהגות "נשית" היה גיין בילדותו קורבן של בריונים. כשהוא ואחיו בגרו החל האח להתרחק מהאם ולהיות מוטד מהקשר החולני שבינה ובין אד. אבל בא עליו סוף מר בטרם עלה בידו להפריד ביניהם: בעת שריפה שפרצה בבית הוא נמצא מת כשחבלות בראשו ותעלומה אופפת את מותו. אד הוא שהוביל את המשטרה אל גופת אחיו. כעת לא היה עוד מי שיפריד בין האם ובנה. התוצאה הייתה שעם מותה של האם משבץ איבד גיין למעשה את מושא אהבתו הבלעדי ואת בת בריתו היחידה. בכדי לפצות על הסתלקותה מן העולם החל שודד גופות של נשים שדמו לה ככל שיכול היה למצוא. מעט אחרי מות אימו החליט שהוא מעוניין בניתוח לשינוי המין וכחלק ממטרה זו יצר חליפה מעורות הנשים שאת קברן שדד ואותה נהג לעטות בכדי להעמיד פנים שהוא בן המין השני.

למחייתו נהג גיין בין היתר לשמרטף על ילדי השכנים, וחלקם אף התוודעו אל אוסף הראשים המכוצים שלו שהתגלו כעור פנים שהוסר בזהירות על מנת לשמש כמסכה. לאחר לכידתו המשטרה מצאה בביתו 9 מסכות מוות שכאלה ובנוסף, 4 אפים, קערה עשויה גולגולת, 10 ראשי נשים מנוסרים בחלקם העליון, עור אדם ששימש ככיסוי לכיסאות, איברים במקרר קופסא ובה איברי מין שתובלו במלח, וכן גולגולות אשר קישטו את מיטתו. נוסף על הגופות ששדד רצח גיין גם שתי נשים וחקירת מותן היא שהובילה לבסוף לגילוי מעשיו המזוויעים.

שוטר בשם ארט שצלי, עצר בזמנו את גיין כבר כשנחשד ברצח אחיו. לרוע המזל, טענה כי שצלי תקף את גיין הביאה לפסילת הודאתו של זה ברצח האח. שצלי מת בטרם עת בגיל 43, חודש בלבד לאחר שהעיד במשפטו של גיין. חבריו טענו שהיו אלה הפשעים הזוועתיים שגילה בדירתו של גיין שהביאו עליו את מותו: "He was a victim of Ed Gein as surely as if he had butchered him" אמרו. ב-1968 החל משפטו של גיין. הוא הוכרז כמשוגע ונכלא לשארית חייו במוסד סגור. בשנת 1984 נפטר ממחלת הסרטן. בשנת 2000 נגבה מצבתו ע"י חובבי מזכרות.

"מורשתו" של גיין באה לידי ביטוי ברור בסרטים שנזכרו: ב"המנסרים מטקסס" סימן ההיכר של "פני עור" הרצחני הוא מסכה עשויה פני אדם, ב"שתיקת הכבשים" ג'ודי פוסטר דולקת בעקבותיו של הרוצח "באפלו ביל", אשר מבקש להיכנס לעורה של אישה במובן המילולי והמחריד של הביטוי. בקטע זכור, הוא רוקד בחדר, דוחק את איברו בין רגליו ליצור מראית עין של איבר נקי ופורש ידיו כפרפר גאה. ב"פסיכו" מחליט הבן לשמר את גופתה של אימו ע"י פחלוע (תחום התמחותו), ואת תודעתה, ע"י כך ש"יארח" אותה בגופו שלו (כבעין פיצול אישיות).

בשלושת הסרטים הללו ובאחיהם לז'אנר, נובעת האימה גם מהערעור על הזהויות המגדריות שמייצג הרוצח. חציית המגדר כמוה כמעשה טירוף רצחני של מי שהוציא עצמו כליל מהחוק החברתי והאנושי. אכן סרטים אלו מייצגים תמונה קוסטרופולית של סוף העולם כפי שאנו מכירים אותו, על ערכיו ועל חלוקת התפקידים המגדרית שבו. כחלק מהערעור הקוסטרופאלי הזה על "סדרי עולם" ממלאת אישה את תפקיד הגיבור הראשי בסרטי אימה רבים, ומאפשרת לצופים, גברים בדרך כלל, לחוות את הפנטזיות הכמוסות שלהם לערעור מגדרי.

תופעת לוואי חמורה היא כמובן קיבוע טרנסג'נדריות וטרנסקסואליות בתודעה הקולקטיבית כקשורות לפסיכופטיה קשה ולזוועות. דוגמא פיקנטית לסמיכות אשר נוצרה בין חציית המגדרים ולאימה באה למשל לביטוי בסרט "גברת דאוספייר" בו מתחפש הגיבור לעוזרת בית מבוגרת בכדי שיוכל להשגיח על ילדיו. באחת הסצנות, הגיבור המבוהל מביקור לא צפוי מתרוצץ אנה ואנה כשהוא עטוי פאת שיבה וחלוק, בהיתקלו בדמותו במראה הוא מפטיר בזעזוע "נורמן בייטס!". במקרה אחר הוא שוכח את המסכה על פניו וצווח באימה כשמתגלה לו במראה דמות הנראית כ"פני עור" הנורא מ"המנסרים מטקסס". למרבה הצער, התקבעותה של סמיכות זו במציאות דווקא איננה משעשעת.

צ' בר
D_tv25@hotmail.com